

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Dudy a členů JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a doc. JUDr. Jana Kociny, Ph.D., ve věci kárné navrhovatelky **předsedkyně Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslavy Pokorné** proti kárně obviněné **Mgr. Darině Michorové**, soudkyni Městského soudu v Praze, zastoupené Pavlem Uhlem, advokátem se sídlem Kořenského 15, Praha a Mgr. Věrou Novákovou, advokátkou se sídlem Vrchlického 802/46, Liberec, o návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 2. 8. 2021,

t a k t o :

Mgr. Darina Michorová
nar. X,
bytem X
soudkyně Městského soudu v Praze,

j e v i n n a ,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kárný zákon“),

ž e

ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn.:

- 1) **1 A 77/2020** instruovala vedoucí soudní kanceláře S. Š., aby v jednacím kalendáři vyznačila na den 24. 3. 2021 vypravení písemného vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 24. 2. 2021, aniž kanceláři písemné vyhotovení rozsudku předala. Rozsudek písemně vyhotovila a předala soudní kanceláři k vypravení až dne 7. 4. 2021, čímž překročila zákonnou lhůtu k vypravení rozsudku o 14 dnů,
- 2) **1 A 26/2020** instruovala vedoucí soudní kanceláře S. Š., aby v jednacím kalendáři vyznačila na den 26. 3. 2021 vypravení písemného vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 26. 2. 2021, aniž kanceláři písemné vyhotovení rozsudku předala. Rozsudek písemně vyhotovila a předala soudní kanceláři k vypravení až dne 31. 3. 2021, čímž překročila zákonnou lhůtu k vypravení rozsudku o 5 dnů,

- 3) **1 A 75/2020** instruovala vedoucí soudní kanceláře S. Š., aby v jednacím kalendáři vyznačila na den 22. 3. 2021 vypravení písemného vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 22. 2. 2021, aniž kanceláři písemné vyhotovení rozsudku předala. Rozsudek písemně vyhotovila a předala soudní kanceláři k vypravení až dne 24. 3. 2021, čímž překročila zákonnou lhůtu k vypravení rozsudku o 2 dny,
- 4) **1 Ad 3/2020** instruovala zapisovatelku M. D., aby v jednacím kalendáři vyznačila na den 1. 4. 2021 vypravení písemného vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 1. 3. 2021, aniž kanceláři písemné vyhotovení rozsudku předala. Rozsudek písemně vyhotovila a předala soudní kanceláři k vypravení až dne 6. 4. 2021, čímž překročila zákonnou lhůtu k vypravení rozsudku o 5 dnů,
- 5) **1 A 24/2020** předala písemné vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 8. 3. 2021 soudní kanceláři k vypravení až dne 26. 5. 2021, čímž překročila lhůtu k vypravení rozsudku, prodlouženou do 15. 4. 2021, o 41 dnů,
- 6) **1 Az 9/2020** předala písemné vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 12. 4. 2021 soudní kanceláři k vypravení až dne 26. 5. 2021, čímž překročila zákonnou lhůtu k vypravení rozsudku o 14 dnů,
- 7) **1 Az 5/2021** předala písemné vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 12. 4. 2021 soudní kanceláři k vypravení až dne 26. 5. 2021, čímž překročila zákonnou lhůtu k vypravení rozsudku o 14 dnů,

t e d y

zaviněně porušila povinnost vyhotovit rozsudek nejpozději do jednoho měsíce od vyhlášení a učinit potřebná opatření k doručení stejnopisu rozsudku účastníkům do vlastních rukou a k doručení osobám na řízení zúčastněným podle § 54 odst. 3 věty první a druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), povinnost rozhodovat bez průtahů podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“), a povinnost vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů podle § 80 odst. 1 téhož zákona,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í

s n í ž e n í p l a t u o 2 0 % n a d o b u 6 m ě s í c ů .

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

I. 1 Kárný návrh

[1] Předsedkyně Městského soudu v Praze, JUDr. Jaroslava Pokorná (dále jen „kárná návrhovatelka“) dne 4. 8. 2021 podala a téhož dne doručila Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „kárný soud“) návrh podle § 8 odst. 2 písm. f) kárného zákona ze dne 2. 8. 2021 na zahájení řízení o kárné odpovědnosti Mgr. Dariny Michorové, soudkyně Městského soudu v Praze (dále jen „kárně obviněná“). Kárně obviněná dává za vinu skutky vymezené výše ve výroku tohoto rozhodnutí pod body 1) až 7), v nichž spatřuje kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. (dále také „zákon o soudech a soudcích“). Navrhla, aby kárný soud uložil kárně obviněné kárné opatření odvolání z funkce soudce podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

[2] Kárná návrhovatelka uvedla, že dne 18. 5. 2021 sdělila vedoucí soudní kanceláře S. Š. (dále také „vedoucí kanceláře“) dozorcí úředníci, že ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 A 77/2020 na žádost kárně obviněné upravila v aplikaci „jednací kalendář“ Informačního systému pro vrchní a krajské soudy (dále jen „ISVKS“) datum vypravení rozhodnutí kanceláří tak, aby systém vykazoval, že rozhodnutí bylo vypraveno v zákonné lhůtě, ačkoli ve skutečnosti bylo vypraveno až dne 7. 4. 2021; vedoucí kanceláře rovněž uvedla, že musela kárně obviněnou o předání písemného vyhotovení rozhodnutí urgovat. Následujícího dne byla na základě této informace provedena kontrola dodržování lhůt k vypravení písemných vyhotovení rozhodnutí, avšak nikoli na podkladě údajů uvedených v aplikaci „jednací kalendář“, nýbrž přímo z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky (doručenek). Takto bylo kontrolou zjištěno, že údaje o vypravení písemného vyhotovení rozhodnutí byly soudní kanceláří na základě pokynů kárně obviněné pozměněny také ve věcech uvedených pod body 2) až 4) skutkové věty výroku tohoto rozhodnutí. Později pak další pracovnice soudní kanceláře (při soudních odděleních 1 A/Ad/Az a 3 Na) K. Š. a M. D., na dotaz místopředsedy Městského soudu v Praze shodně vypověděly ohledně vyznačování dat o vypravení rozhodnutí a předkládání spisů k vypravení rozhodnutí, že datum vypravení bylo na žádost kárně obviněné vždy zadáváno tak, že podle systému ISVKS bylo rozhodnutí vypraveno ve lhůtě. Na končící termíny přitom kancelář kárně obviněnou opakovaně upozorňovala. Kárně obviněná instruovala pracovnice soudní kanceláře k vyznačení odeslání písemného vyhotovení rozsudku, avšak písemné vyhotovení rozhodnutí jim nepředala. Tyto pracovnice se dostaly do situace, kdy nevěděly, jak dále postupovat; jednaly podle pokynů kárně obviněné, ačkoli si byly vědomy nesprávnosti takového postupu, na kterou kárně obviněnou opakovaně upozorňovaly. Byly vedeny snahou kárně obviněné vyhovět a mít s ní dobré vztahy. Kárná návrhovatelka podotkla, že v případě M. D. šlo o zapisovatelku s krátkou pracovní praxí, která byla zaučována do práce v minitýmu právě s kárně obviněnou.

[3] Podle kárné navrhovatelky účastníci soudního řízení s ohledem na § 54 odst. 3 s. ř. s. důvodně předpokládají, že rozhodnutí v jejich věci bude vyhotoveno v zákonné lhůtě, případně v prodloužené lhůtě stanovené předsedou soudu. Doručení písemného vyhotovení rozhodnutí není formalitou, nýbrž významným okamžikem, od kterého se odvíjí zejména možnost podat proti němu opravný prostředek. Prodlení s vyhotovení rozhodnutím, zejména pak těch, proti nimž lze podat opravný prostředek, bezesporu prodlužuje soudní řízení. Soudce, jemuž byla věc přidělena, má bez ohledu na své pracovní zatížení povinnost vyhotovit písemný koncept rozhodnutí tak, aby byla dodržena zákonná lhůta pro jeho odeslání účastníkům řízení. Není-li lhůta k vyhotovení a vypravení písemného rozhodnutí soudcem dodržena, dochází k narušení právní jistoty účastníků řízení. Soudy vedou proto evidenci lhůt, v nichž jsou soudní rozhodnutí vypravována, aby bylo zřejmé, zda lhůty k vypravení písemného vyhotovení rozhodnutí byly dodrženy. Evidence lhůt v jednacím kalendáři ISVKS věrně a transparentně zachycuje stav projednávané věci, údaje jsou do ní zaznamenávány podle skutečnosti, nikoliv lživě, s cílem pravdivost a smysl evidence obejít. Jestliže se tomu tak děje, dochází k narušení důvěryhodnosti evidence a ke znemožnění transparentního vnímání rozhodných okolností svědčících o práci soudu či konkrétního soudce. Lze si jen stěží představit, že se k takovému manipulativnímu jednání uchýlí soudce; ten má totiž být svými vlastnostmi zárukou spravedlivého rozhodování. Úmyslná manipulace se zásadními údaji aplikace ISVKS je podvodem cílícím na zastření kvality soudcovy práce, a je potom otázkou, zda takto si počínající soudce skýtá záruku, že v jím rozhodovaných věcech bude postupováno nestranně a spravedlivě. Podle kárné navrhovatelky se jedná o zásadní diskvalifikační moment pro výkon funkce soudce. V případě kárně obviněné nešlo o ojedinělé jednání, nýbrž o relativně promyšlený postup, u kterého, nebyl-li by odhalen, lze usuzovat o jeho progresi. Jednání kárně obviněné vykazuje rysy zneužití moci a neuctivosti vůči nim, neboť soudce je pro ně nespornou autoritou. Jsou povinny plnit soudcovy pokyny a zároveň se mu snaží vyjít vstříc, neboť korektní vztahy mezi administrativou a soudcem jsou důležitým elementem pro kvalitní práci soudce i soudní administrativy. Kárně obviněná však svým jednáním uvrhla pracovnice soudní kanceláře do nejistoty a fakticky je učinila spoluodpovědnými za své jednání (vedoucí soudní kanceláře byla za splnění pokynu kárně obviněné udělena výtka); využila přitom přátelských vztahů, jež s nimi bezprostředně po svém nástupu do funkce navázala. Ačkoli byla kárně obviněná administrativou upozorňována na nepřípustnost postupu, k němuž je instruovala, přesto v tomto počínání neustala. Jednání kárně obviněné snižuje důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudu a výrazně snižuje i důstojnost soudce, resp. soudcovského stavu. Administrativa soudu bezprostředně vnímá práci soudce, a je-li konfrontována s jeho „podvodným jednáním“, musí tím být její důvěra v odborné a spravedlivé rozhodování soudu nepochybně otřesena.

[4] Ve vztahu k jednání kárně obviněné, jež je popsáno pod body 5) až 7) kárného návrhu (obdobně i ve skutkové větě výroku tohoto rozhodnutí), kárná navrhovatelka uvedla, že zde k podvodnému jednání kárně obviněné již nedošlo, a jde tedy „pouze“ o nedodržení lhůty k vypravení písemného vyhotovení rozhodnutí podle § 54 odst. 3 s. ř. s. Kárně obviněná minimálně z nedbalosti nerespektovala zákonnou (resp. v jednom případě dokonce ani prodlouženou) lhůtu k vyhotovení a odeslání rozhodnutí. Pro uvedla, že i ve věcech sp. zn. 1 Az 4/2020 a 1 A 2/2020 překročila kárně obviněná lhůty k vyhotovení a vypravení písemného rozhodnutí; v obou případech o jeden den.

[5] K osobě kárně obviněné kárná navrhovatelka předslala, že jde o soudkyni teprve nedávno jmenovanou, jež do funkce nastoupila dne 1. 1. 2021; předtím byla po relativně dlouhou dobu asistentkou jedné z předsedkyň soudního oddělení 9 A/Ad/Af Městského soudu v Praze. Věc s kárně obviněnou projednala dne 25. 5. 2021 za přítomnosti dvou místopředsedů Městského soudu v Praze, kdy kárně obviněná uvedla, že lhůta k vypravení rozhodnutí je lhůtou pořádkovou, pročez neměla za to, že jde o podvod a že nevidí rozdíl mezi situací, kdy je lhůta k vyhotovení rozhodnutí prodloužena, a situací, která nastala v důsledku jejího jednání. Kárná

navrhovatelka akcentuje, že poté, co vyšlo najevo chování kárně obviněné k administrativě soudu, kárně obviněná obvinila pracovníci kanceláře z toho, že si na ni stěžovala, a ve vztahu k ní deklarovala, že kancelář do vyznačení vypravení rozhodnutí v ISVKS nenutila, a že takový záznam kancelář provádět nemusela. Kárně obviněná svou rétoriku podstatně změnila až ve svém vyjádření ze dne 4. 6. 2021, adresovaném kárné navrhovatelce.

[6] Podle přesvědčení kárné navrhovatelky jednání kárně obviněné vyvolává vážné obavy o tom, zda její morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci soudce řádně zastávat. Jakkoli jde o její první kárné provinění, jde o podvod, k němuž došlo v masivním rozsahu vzápětí poté, co funkci soudce začala vykonávat. Proto je namístě za její neakceptovatelné jednání, popsané pod body 1) až 4) skutkové věty, uložit nej přísnější kárné opatření – odvolání z funkce soudce, a proto uložení tohoto kárného opatření navrhl.

I. 2 Stanovisko kárně obviněné

[7] Dne 16. 9. 2021 podala kárně obviněná své vyjádření ke kárnému návrhu. Ačkoli má výhrady k formulaci skutkové věty, neboť některé pojmy v ní použité mohou mít různý význam, prohlásila svou vinu. Slovo „instruovala“, použité v bodech 1) až 4) skutkové věty, lze vnímat různě, a to ve smyslu prosté prosby, zda by něco bylo možné, až po zadání příkazu, který má určitou míru závaznosti, přičemž nevyhovění má za následek možnou sankci. Kárně obviněná prohlašuje, že nikoho k ničemu nenutila, pouze příslušné pracovníce požádala o to, co je uvedeno ve skutkové větě, aniž by na případné nevyhovění byla vázána jakákoliv věcná či sociální sankce.

[8] S navrženým kárným opatřením – odvoláním z funkce soudce nesouhlasí; je třeba zohlednit širší kontext spáchání skutku, individuální míru odpovědnosti a zavinění a popřípadě i další okolnosti.

[9] Skutku se kárně obviněná dopustila v situaci, kdy nastoupila po rodičovské dovolené na správní úsek Městského soudu v Praze a byla zařazena do samosoudcovského senátu; její předchůdkyni v soudním oddělení nebyl ke konci výkonu soudcovského mandátu (po dobu posledních měsíců či týdnů) pozastaven nápad, ačkoliv byl její odchod plánovaný a předvídaný. V důsledku tohoto kárně obviněná převzala senát, do kterého byly přidělovány věci i po dobu, po kterou již nemohly být vyřízeny ani jakkoliv „předpracovány“ její předchůdkyní. Samosoudcovská správní agenda je přitom odlišná od agendy senátní, přičemž některé věci je nezbytné vyřizovat ve velmi krátkých lhůtách (např. věci cizinecké a azylové agendy ve lhůtě 60 dnů, a v jiných věcech dokonce ve lhůtě 7 pracovních dnů). Kárně obviněná zdůraznila, že nikdy nepracovala jako asistentka na samosoudcovské agendě, která postrádá kolektivní aspekt senátní práce, nelze se v průběhu práce o věcech radit, jak je to běžné při senátním rozhodování. Své obavy ze zařazení k výkonu zalhůtované samosoudcovské agendy konzultovala předem s vedením soudu, avšak ke změně jejího zařazení to nevedlo.

[10] Neulehčilo jí ani to, že její předchůdkyně měla asistentku s několikaletou zkušeností. Tato asistentka byla v souvislosti s odchodem předchůdkyně kárně obviněné přerazena k jinému soudci. Stejně tak byla ze soudního oddělení 1 A, 1 Ad, 1 Az ke dni nástupu kárně obviněné přerazena dlouholetá zkušená referentka soudní kanceláře. Kárně obviněná se tak od počátku svého působení ocitla bez pomoci asistenta i zkušené administrativní podpory. Ihned po nástupu jí dozorčí úřednice sdělila, že administrativní podpora (paní Š., paní Š., slečna D. a od 1. ledna 2021 nastoupivší slečna I. S.) je jen dočasná a v průběhu několika měsíců jí bude namísto tohoto zázemí přidělen vyšší soudní úředník, který bude teprve vybrán ve výběrovém řízení. Výběrové řízení na asistenta, probíhající v únoru až březnu 2021, kárně obviněnou časově zatížilo. Provoz soudu nadto probíhal v období covidové pandemie, což mělo za následek omezenou možnost

vzájemných interakcí na pracovišti, neboť část soudců a jiného soudního personálu využívala možnost tzv. „home office.“

[11] I přes výše uvedené se kárně obviněná snažila nasadit co nejintenzivnější pracovní tempo; již od prvního měsíce po svém nástupu končila i bez vlastního asistenta měsíčně tolik věcí, kolik odpovídalo průměrnému počtu věcí vyřízených jejími kolegy s asistenty (v lednu 10 věcí, v únoru 14 věcí, v březnu 12 věcí). Za první tři měsíce svého působení se z původně přidělených 90 věcí dostala na počet 75 neskončených věcí. V dubnu 2021 byl kárně obviněné podle rozvrhu práce dorovnán počet spisů do výše průměrného počtu neskončených samosoudcovských věcí (tj. zhruba do počtu 130 spisů) pozastavením nápadu ostatním samosoudcům, což představovalo celkem 49 nových spisů.

[12] V důsledku všech těchto faktorů se kárně obviněná dostala do situace, kdy nestihla včas vyhotovit ve všech věcech písemný rozsudek. Tuto stresovou situaci nedokázala řešit s vedením soudu pro jeho strohý a komisní přístup ke kárně obviněné. Situaci psychicky špatně snášela a vnímala ji jako své selhání; obrátila se proto na administrativní pracovníci soudní kanceláře s prosbou o pomoc, která jí pomohla postupem uvedeným v bodu 3) skutkové věty, a jenž v různých modalitách zopakovala ještě třikrát [body 1), 2) a 4) skutkové věty]. Od tohoto postupu kárně obviněná sama upustila, přičemž třikrát nedodržela lhůtu k vyhotovení a vypravení rozsudku, aniž se jakkoliv pokusila tato pochybení zastít. Kárně obviněná vyjadřuje lítost nad způsobem řešení, který zvolila, má ale za to, že podmínky výkonu soudcovské funkce, které se ujala dne 4. ledna 2021, byly nastaveny krajně necitlivě, bez přihlídnutí k okolnostem jejího nástupu do práce, dosavadní praxi a obecným podmínkám výkonu soudnictví.

[13] K vymezení skutku podotýká, že prodlení popsané v bodech 1) a 4) skutkové věty v sobě zahrnuje i dobu Velikonoc. V případě skutku sub 4), který obsahuje překročení lhůty o 5 dní, odevzdala kárně obviněná rozsudek k vypravení dne 6. dubna 2021, což byl první pracovní den po čtyřdenních velikonočních svátcích. Kárně obviněná tak byla v prodlení pouze jeden pracovní den, a to 1. dubna 2021, přičemž nejbližší následující pracovní den, tedy 6. dubna 2021, svou povinnost splnila. Kárné provinění definované sub 6) a 7) je sice formálně možné hodnotit jako dva samostatné skutky, fakticky se ale jedná o skutek jediný, neboť obě kauzy byly spolu nerozlučně spjaty. Jednalo se původně o společnou žalobu dvou žadatelů o azyl (manželů) proti dvěma samostatným správním rozhodnutím, která byla později projednávána ve dvou formálně samostatných soudních řízeních. V případě manžela žadatelky o azyl byly předmětem řízení samostatně uváděné azylové důvody, kdežto v případě žadatelky bylo odkazováno na azylové důvody manžela. Oba účastníci trvali na nařízení jednání a z důvodu hospodárnosti jednání (potřeba tlumočnicka ze specifického dialektu farsí) bylo nutné jednání nařídít na tentýž den. Pochybení v pozdním vyhotovení písemného znění rozsudku tak nemá povahu dvou samostatných pochybení, ale pochybení jednoho, které se promítlo do dvou formálně samostatných soudních řízení.

[14] Podle kárně obviněné se kárný soud dosud ve své rozhodovací činnosti nezabýval případem, v němž by byl soudce napoprvé kárně stíhán za průtah trvající řádově jednotky dnů. Posouzení viny ve vztahu k čistě průtahovým skutkům sub 5) až 7) skutkové věty není podle kárně obviněné možné bez znalosti výsledků prověrky správního úseku, která probíhala na jaře 2021, a která objasní, do jaké míry je její jednání v rámci správního úseku daného soudu excesivní (obdobná prověrka probíhala také na civilním úseku soudu na podzim 2020; v rámci prověrek jak civilního tak správního úseku bylo zjištěno nedodržování lhůt k vypravování rozhodnutí).

[15] Tvrzení kárné navrhovatelky, že ze strany kárně obviněné šlo o relativně promyšlené jednání s možností progresu, považuje kárně obviněná za spekulativní. Mimo případy, které jsou předmětem kárného návrhu, se kárně obviněná již nepokoušela o vyznačení odlišného data

vypravení rozhodnutí v jednacím kalendáři ISVKS, nýbrž se snažila situaci řešit žádostmi o prodloužení lhůty. Poté, co odevzdala ještě tři rozsudky opožděně, už nadále dokázala nařizovat jednání tak, aby stihla vyhlášené rozsudky písemně vyhotovit. Po skončení vytýkaného jednání se již nedopustila dalších průtahů. Od dalšího totožného způsobu řešení problémů, jenž vyústil ve skutky pod body 1) až 4) skutkové věty, kárně obviněná upustila dříve, než problémy, které měla s nahromaděnou prací, vyřešila definitivně. Úvahy o promyšleném postupu a progresi tak nemají oporu ani v navržených důkazech.

[16] Kárně obviněná nepovažuje za pravdivé tvrzení, že na jednání dne 25. 5. 2021 označila lhůtu podle § 54 odst. 3 s. ř. s. za lhůtu pořádkovou, ani že neměla za to, že jde o podvod. Skutek, který je předmětem kárného návrhu, nikdy nepopírala, naopak jej doznávala a vyjádřila nad ním lítost.

[17] Kárně obviněná zaslala dne 13. 9. 2021 kárnému soudu své písemné prohlášení viny.

II. Ústní jednání

[18] Ústní jednání proběhlo dne 23. 11. 2021 za účasti kárně obviněné, jejích obhájců a zástupce kárné navrhovatelky Mgr. Aleše Sabola, místopředsedy Městského soudu v Praze (dále jen „zástupce kárné navrhovatelky“).

II. 1 Přednesení kárného návrhu

[19] Zástupce kárné navrhovatelky, s odkazem na znění kárného návrhu, dodal, že je nutné oddělit průtahy na straně jedné od podvodného jednání kárně obviněné na straně druhé. Cituje úryvky e-mailové komunikace mezi kárně obviněnou a pracovníci soudní kanceláře týkající se zanesení nepravdivých údajů do jednacího kalendáře ISVKS z toho dovozuje gradaci požadavků na realizaci popsaného postupu kanceláří a snahu o získání sympatií kanceláře za účelem zajištění její další kooperace. Vycházejí z rozhodnutí kárného soudu ze dne 11. 4. 2018, č. j. 16 Kss 6/2017 – 201, zdůraznil, že je třeba přísnosti v situaci, kdy soudce chyby, jichž se dopustil, zatajuje podvodným jednáním. V nyní projednávaném kárném návrhu se nejednalo o věc s čistě interními důsledky, neboť účastník řízení očekává dodržení lhůty k vyhotovení a vypravení písemného rozsudku. Není-li mu doručen, může se např. obrátit na soudní kancelář, která bude při sdělení údajů vycházet z nepravdivých záznamů v ISVKS.

[20] Je nezbytné předcházet tomu, aby byla justice veřejností vnímána tak, že se soudce může dopustit podvodného jednání a přesto nebýt odvolán z funkce. Pochybení kárně obviněné považuje za neodčinitelné a neměřitelné jakýmkoli snížením platu. Možnost její nápravy je s přihlédnutím k judikatuře kárného soudu zásadní pro určení druhu (a případně výměry) kárného opatření, přičemž nelze přehlédnout, že kárně obviněná se dopustila kárného provinění během třetího měsíce po zahájení výkonu funkce soudce. Proto nelze z její předchozí soudcovské praxe čerpat zobecňující poznatky o tom, jak se jinak chová v zátěžových situacích, jaké má vlastnosti, zda je schopna rozhodovat a rozhodovat spravedlivě. Její předchozí praxe asistentky soudce je diametrálně odlišná od funkce soudce, a proto k ní nelze přihlédnout. Prosazuje názor, že soudcem se stal člověk, který nejedná čestně a který se jím stát neměl. Soud není výchovný ústav, a tak nelze očekávat, že bude vedení soudu pracovat s někým, kdo se na počátku svého působení dopustil takového lapsu. Poukázal na německou právní úpravu tzv. „*probezeit*“ (zkušební doby), jejíž úspěšné absolvování je podmínkou setrvání soudce ve funkci. Zdůraznil, že dva zkušební a dlouholetí soudci pražských obvodních soudů raději sami rezignovali poté, co bylo zjištěno, že se dopustili podobného jednání jako kárně obviněná. Podmínky, za nichž začala vykonávat svou funkci, byly nanejvýš příznivé. Osobní a rodinné poměry nejsou relevantním ospravedlněním toho, že kárně obviněná podváděla.

II. 2 Vyjádření obhájce kárně obviněné

[21] Obhájce kárně obviněné odkázal na její písemné stanovisko.

II. 3 Prohlášení viny

[22] Kárně obviněná prohlásila svou vinu ohledně skutků v bodech 1) až 7) kárného návrhu; upozornila na dvě písařské chyby ve skutkové větě kárného návrhu, jež dříve sama zahrnula do svého písemného prohlášení viny ze dne 13. 9. 2021. Souhlasila s právní kvalifikací skutků, svou vinu prohlásila dobrovolně, bez nátlaku a s vědomím možných druhů kárných opatření i toho, že přijme-li kárný soud prohlášení její viny, nebude v rozsahu přijatého prohlášení viny prováděno dokazování; kárná navrhovatelka s prohlášení viny kárně obviněné souhlasila.

[23] Kárný soud prohlášení viny přijal a konstatoval, že nebude provádět dokazování ke skutku jako takovému, ale pouze k okolnostem, jež mohou mít vliv na druh či výši kárného opatření.

II. 4 Dokazování

[24] Z výpovědi kárně obviněné kárný soud zjistil, že ve věci sp. zn. 1 A 75/2020 přišla za vedoucí soudní kanceláře S. Š. s dotazem, zda je možné nějak vyřešit, že ve lhůtě nestihla předat soudní kanceláři písemný text rozsudku a že jej předá následujícího dne. Na to vedoucí kanceláře odpověděla, že to nebude problém, předloží-li rozsudek kanceláři následujícího dne, s tím, že „to na ní nesmí říct“. I v dalších věcech si byla kárně obviněná vědoma toho, že její postup není správný. Při snaze o zachování výkonnosti se dostala do spirály dobíhajících lhůt pro vypravení rozsudků, což vedlo ke skutkům uvedeným v kárném návrhu. Bála se obrátit se na místopředsedu soudu se žádostmi o prodloužení lhůt, neboť to vnímala jako své osobní selhání. Její rozhodnutí byla právně kvalitní, neboť jen ve dvou případech z dvaceti byla její rozhodnutí Nejvyšším správním soudem zrušena. Jakmile si kárně obviněná uvědomila, že svým jednáním dostala pracovnice soudní kanceláře do nepříjemné situace, rozhodla se, že již o další nepravdivé vyznačování vypravení rozhodnutí žádat nebude; takto „nechala propadnout“ věci, o kterých tušila, že je nestihne ve lhůtě vypravit. Nikdy netvrdila, že lhůta k vyhotovení a vypravení písemného vyhotovení rozsudku je lhůtou pořádkovou. Jako nepravdivé označila tvrzení kárné navrhovatelky, že kancelář osočila poté, co se dozvěděla o tom, že dozorčí úřednice informovala vedení soudu o nepravdivém vyznačování data vypravení rozsudku. Na dobrých vztazích se soudní kanceláři si zakládala především proto, že to považuje za důležité pro řádný a bezproblémový chod soudního oddělení. Příčiny spáchání skutků pod body 1) až 4) kárného návrhu přisuzuje zejména svému studu požádat místopředsedu soudu o prodloužení lhůt k vyhotovení a vypravení rozsudků. Práci soudkyně označila kárně obviněná za své vysněné povolání a ráda by tuto funkci vykonávala i nadále.

[25] Z výpovědi svědkyně M. D. kárný soud zjistil, že v rozhodné době byla zaměstnankyní Městského soudu v Praze jako zapisovatelka soudního oddělení, v němž působila kárně obviněná. Nadřízenou svědkyně byla S. Š. V okamžiku, kdy byla svědkyně kárně obviněnou požádána o zadání smyšleného data vypravení rozsudku, požádala o souhlas s takovým záznamem nejprve vedoucí kanceláře nebo její zástupkyně paní Š. Kárně obviněná zaslala své žádosti o takový postup prostřednictvím e-mailu, slušně, s využitím podmínovacího způsobu „pokud by to nebyl problém“. Svědkyně si při vyznačování nesprávného data vypravení rozsudku byla vědoma, že jde o nepřipustný postup, avšak zařídila se podle pokynu svých přímých nadřízených. Postihu ze strany zaměstnavatele se neobávala, neboť uvedený postup předem konzultovala se svými nadřízenými. Kárně obviněné si po pracovní stránce velice váží, přičemž spolupráci s ní hodnotí jako mnohem snazší než s jinými soudci; vztah k ní považuje za přátelský.

Podle svědkyně byla vedoucí kanceláře k žádosti kárně obviněné vstřícná; vždy s kárně obviněnou hovořila velice mile a vycházela jí vstříc, jakkoli pak v její nepřítomnosti projevovala nelibost nad nastalou situací.

[26] Z výpovědi svědkyně S. Š. kárný soud zjistil, že v době spáchání skutku, který je kárně obviněné kladen za vinu, pracovala jako vedoucí soudní kanceláře kárně obviněné. V ISVKS vyznačuje datum vypravení rozhodnutí vedoucí soudní kanceláře na pokyn soudce, v době nepřítomnosti vedoucí soudní kanceláře tak může učinit zástupce vedoucí kanceláře, v tomto případě paní Š. V prvním z případů vyznačení nepravdivého údaje o vypravení písemného znění rozsudku tak svědkyně jednala po dohodě s kárně obviněnou. Svědkyně si byla vědoma nesprávnosti takového postupu. Jelikož jí kárně obviněná slíbila, že písemné vyhotovení rozsudku dodá následující den, věc dále neřešila a vypravení rozsudku předem vykážala. Připustila, že informace o pozdním vypravení rozsudku by nadále byla zjistitelná v aplikaci ISVKS. Svědkyně potvrdila, že žádost kárně obviněné o vyznačení nepravdivého údaje o vypravení rozsudku neměla formu příkazu, svědkyně se žádosti nijak nebránila a kárně obviněná na ni nijak nenaléhala.

[27] Důkaz výpovědí svědkyně Š. L., dozorčí úřednice Městského soudu v Praze, kárný soud neprovedl, a sice pro nadbytečnost.

[28] Kárný soud provedl důkaz listinami za přiměřeného použití § 213 odst. 1 trestního řádu. Takto provedl důkaz:

- záznamem ze dne 18. 5. 2021 (č. l. 1), ze dne 20. 5. 2021 (č. l. 80), ze dne 21. 5. 2021 (č. l. 81) a ze dne 25. 5. 2021 (na č. l. 82), ze dne 25. 5. 2021 (na č. l. 83), ze spisu Městského soudu v Praze zn. Spr 1433/2021
- přehledy výkonu soudního oddělení kárně obviněné za měsíce leden až červenec 2021, a dále za měsíc srpen 2021,
- statistikou řízení o kasačních stížnostech podaných proti rozhodnutím kárně obviněné,
- dopisem kárně obviněné ze dne 4. 6. 2021 adresovaným kárně navrhovatelce a na vědomí zmocněnci kárně navrhovatelky,
- e-mailovou korespondencí mezi kárně obviněnou a pracovníci soudní kanceláře č. l. 84 až 105,
- dobrozdánímí M. B. ze dne 9. 9. 2021, M. V. ze dne 5. 9. 2021, Z. K. ze dne 15. 9. 2021, D. Z. ze dne 16. 9. 2021 a M. D. ze dne 7. 9. 2021,
- pracovním hodnocením kárně obviněné ze dne 8. 11. 2021,
- podklady pro výběrové řízení na kandidáta na funkci soudce pro obvod Městského soudu v Praze vyhlášeného dne 8. 2. 2019 (životopis kárně obviněné, osobní dotazník ze dne 1. 4. 2019, motivační dopis ze dne 23. 2. 2019, pracovní hodnocení kárně obviněné od JUDr. H. ze dne 2. 4. 2019, od JUDr. K. ze dne 1. 4. 2019 a od Mgr. B. ze dne 26. 3. 2019, zápis výběrové komise z výběru kandidátů ze dne 10. 4. 2019).

II. 5 Závěrečná vyjádření a poslední slovo kárně obviněné

[29] Kárná navrhovatelka v závěrečné řeči ústy svého zástupce akcentovala, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění úmyslným a předem promyšleným jednáním, do něhož zahrнула pracovnice soudní kanceláře. Odkázala na judikaturu kárného soudu, zejména na rozhodnutí ze dne 11. 4. 2018, č. j. 16 Kss 6/2017 – 201. Za přitěžující považuje okolnost, že se kárně obviněná dopustila vytýkaných kárných provinění bezprostředně poté, co započala s výkonem soudcovské funkce. Její případné obavy, kvůli kterým nepožádala o prodloužení lhůt k vyhotovení a vypravení rozhodnutí v dotčených věcech, nemění nic na tom, že se dopustila

podvodného jednání. Nebyl zde důvod, pro který měla kárně obviněná mít obavy z osoby místopředsedy soudu, neboť ten jí již jednou lhůtu k vypravení písemného vyhotovení rozsudku prodloužil. Dorovnání nápadu věci kárně obviněné na úroveň průměru neskončených věcí v ostatních soudních odděleních se přitom netýká předmětného období. Kárně obviněná neprojevila jakoukoli sebereflexi, neboť prohlásila, že by se na nic nepřišlo, pokud by vedoucí soudní kanceláře neinformovala dozorčí úředníci. Podvodné jednání kárně obviněné se neslučuje s funkcí soudce.

[30] Kárně obviněná prostřednictvím svých obhájců vyjádřila přesvědčení, že nebylo prokázáno její jednání jako „promyšlené“ a podvodné. Kárné provinění pod body 1) až 4) kárného návrhu bylo zapříčiněno její bezradností. Kontext, v jakém kárný návrh spáchání kárného provinění vykresluje, prokázán nebyl. Jednání kárně obviněné vedlo k zastření skutečnosti, avšak toliko v rámci vnitřní evidenční pomůcky soudu, která není napojena na veřejně přístupné vyhledávací formuláře, a veřejnost tak nemohla být dezinformována. Obecně není výjimkou, že lhůta pro vypravení rozsudku nebývá dodržena. Statistický podvod, jehož se kárně obviněná dopustila, nemá rozměr namítaný kárnou navrhovatelkou, má přitom svůj původ v pracovních i osobních podmínkách výkonu práce. Nebylo prokázáno nebezpečí progresu v páčání kárného provinění, neboť kárně obviněná upustila ze své vůle od pokračování v páčání kárného provinění. Skutky pod body 5) až 7) kárného návrhu, tedy samotné průtahy s vyhotovením písemných rozsudků, se také již později neopakovaly. Kárně obviněná byla velmi vytížená, což bylo dáno i její péčí o dvouletého syna a výkonem práce formou „home office“ v důsledku pandemie onemocnění Covid19. Její pracovní výkon byl (a je) nadprůměrný, přičemž krizovou situaci vlastními silami zvládla, čímž předešla dalším průtahům v jí vyřizovaných věcech. V kárném řízení nebylo prokázáno, že by její pochybení zasáhlo do právní sféry účastníků řízení jinak, než jen ve formě prostého průtahu. Kárně obviněná nevyvíjela v souvislosti se svým kárným proviněním žádný nátlak na pracovnice soudní kanceláře. Svě pochybení i jeho závažnost si uvědomuje, a vyjádřila nad ním lítost. Svým chováním prokazuje sebereflexi a lze důvodně předpokládat, že se kárného provinění znovu již nedopustí. Ostatně i s tímto vědomím prohlásila svou vinu a souhlasila s právní kvalifikací skutku. Ze všech těchto důvodů kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce není adekvátní.

[31] V rámci tzv. posledního slova kárně obviněná zdůraznila, že svého jednání opravdu lituje a že se z něj poučila. Je přesvědčena, že se podobných pochybení v budoucnu vyvaruje. Přeje si nadále vykonávat funkci soudce v souladu se složeným soudcovským slibem, a to podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

III. Posouzení věci

III. 1 Včasnost kárného návrhu

[32] Kárný soud se nejprve zabýval včasností kárného návrhu. Podle § 9 odst. 1 kárného zákona „[n]ávrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění.“ Kárný návrh byl podán dne 4. 8. 2021. Kárně obviněná se skutku dopustila výlučně v roce 2021. Třiletá (objektivní) lhůta k podání kárného návrhu byla tedy zjevně zachována. Nepochybně byla zachována i šestiměsíční (subjektivní) lhůta k podání kárného návrhu; kárně obviněná z logiky věci nemohla pracovnice soudní kanceláře instruovat (resp. ani průtah s vyhotovením a vypravením rozsudku nemohl nastat) před 22. 2. 2021, kdy kárně obviněná vyhlásila rozsudek ve věci sp. zn. 1 A 75/2020. Kárný návrh byl podán do šesti měsíců od spáchání kárného provinění (resp. započítí s páčáním kárného provinění, jako je tomu v nynější věci), a tudíž subjektivní lhůta k jeho podání nemohla v žádném případě marně uplynout. Kárný návrh tudíž byl podán včas.

III. 2 Vina

[33] Podle § 206c odst. 1 trestního řádu (přiměřeně podle § 25 kárného zákona), pokud nedošlo k sjednání dohody o vině a trestu, může obžalovaný prohlásit, že je vinný spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě. Soud prohlášení viny nepřijme, není-li v souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo zjistí-li, že v předchozím řízení došlo k závažnému porušení práv obviněného. Soud nemusí prohlášení viny přijmout, pokud takový postup nepovažuje za vhodný s ohledem na okolnosti případu a vyjádření ostatních stran (§ 206c odst. 5 trestního řádu).

[34] Kárný soud shledal, že prohlášení kárně obviněné bylo učiněno v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Jde-li o právní kvalifikaci skutku uvedenou v kárném návrhu, kárně obviněná s ní při jednání kárného soudu souhlasila. Proto kárný soud zvažoval správnost této kvalifikace, tedy zda vytýkaný skutek je kárným proviněním; v opačném případě by totiž nemohl prohlášení viny jako celek přijmout.

[35] Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Nedodržení zákonné nebo prodloužené lhůty k písemnému vyhotovení rozsudku a vypravení jeho stejnopisu účastníkům řízení a osobám zúčastněným na řízení podle § 54 odst. 3 věty první a druhé s. ř. s. je bezesporu porušením zákonné povinnosti soudce, a tedy kárným proviněním (pakliže je kárně obviněný soudce zavinil). Podle judikatury kárného soudu (srov. rozhodnutí ze dne 27. 11. 2014, č. j. 16 Kss 4/2014 – 53) se současně jedná o průtah ve smyslu § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., tedy o porušení povinnosti soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Uvedené se týká všech sedmi bodů skutku popsánoho v kárném návrhu. Kárné provinění identifikované pod body 1) až 4) skutku, představující instrukce kárně obviněné pracovnícím soudní kanceláře k vyznačení nepravdivých údajů v jednacím kalendáři ISVKS, představuje nepochybně poklesek, v jehož důsledku byla porušena povinnost soudce se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Kárný soud tudíž shledal, že i právní kvalifikace, s níž kárně obviněná vyslovila souhlas, je opodstatněná, a proto usnesením, jež vyhlásil při jednání dne 23. 11. 2021, prohlášení viny přijal. S ohledem na § 206c odst. 6 trestního řádu proto kárný soud neprováděl dokazování v rozsahu, v jakém kárně obviněná prohlásila vinu.

[36] Na základě přijetí prohlášení kárně obviněné o vině a jejího souhlasu s právní kvalifikací skutku kárný soud uznal kárně obviněnou vinou v celém rozsahu skutku, pro který byl kárný návrh podán. Kárně obviněná tedy spáchala kárná provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

III. 3 Kárné opatření

[37] Podle § 88 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., za kárné provinění podle § 87 odst. 1 lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlázením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
- c) odvolání z funkce předsedy senátu,
- d) odvolání z funkce soudce.“

[38] Kárný soud se proto zabýval otázkou závažnosti kárného provinění. Kárně obviněná se v sedmi případech dopustila průtahů s vyhotovením a vypravením písemného rozsudku, a čtyřikrát instruovala pracovnice soudní kanceláře k vyznačení nepravdivého údaje o vypravení písemného vyhotovení rozsudku v jednacím kalendáři ISVKS. Podle § 88 odst. 4 zákona č. 6/2002 Sb. přitom platí, že za více kárných provinění téhož soudce, předsedy soudu, místopředsedy soudu nebo předsedy kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, projednaných ve společném řízení, se uloží kárné opatření podle ustanovení vztahujícího se na kárné provinění nejprísněji postižitelné. Takto je pro řízení o kárné odpovědnosti soudce zákonně zakotvena tzv. absorpční zásada pro ukládání kárného opatření.

[39] Kárné provinění spočívající v průtazích s vyhotovením a vypravením písemných rozsudků hodnotí kárný soud jako méně závažné, než provinění spočívající v instruování pracovnic soudní kanceláře k vyznačení nepravdivých údajů v ISVKS. Prodlení soudce s vyhotovením a předáním písemného rozsudku k vypravení v jednotkách případů a v délce jednotek dnů, je-li vůbec posouzeno jako kárné provinění, odpovídá zpravidla svou intenzitou těm nejmírnějším druhům a výměrám kárných opatření (srov. rozhodnutí kárného soudu ze dne 30. 11. 2012, č. j. 16 Kss 7/2012 – 67, nebo ze dne 5. 12. 2018, č. j. 13 Kss 4/2018 – 84).

[40] Při posuzování závažnosti kárného provinění spočívajícího v instruování pracovnic soudní kanceláře byl kárný soud veden následujícími zjištěními a na ně navazujícími úvahami. ISVKS, jakožto informační systém, slouží mj. k evidenci některých procesně významných skutečností, jež se odehrály soudním řízením. Je zásadním nástrojem dohledu, kontroly a řízení rozhodovací činnosti soudu; jeho prostřednictvím oprávněné osoby čerpají informace o chodu soudu (výkonu soudnictví) za účelem jejich dalšího použití s legitimním očekáváním jejich pravdivosti. Jsou-li ale evidované údaje objektivně nepravdivé, vede to nutně ke snížení, potenciálně až k eliminaci, informační hodnoty systému jako takového. Oprávněné osoby jsou pak při čerpání informací z ISVKS uváděny v omyl, v jehož důsledku např. nepřijmou potřebná organizační nebo kontrolní opatření. Jednání soudce, jež má za cíl zavedení nepravdivého údaje do ISVKS, tak směřuje ke snížení informovanosti zejména vedení soudu, vede k maření efektivity kontrolní činnosti a zamezuje přijetí nápravných opatření. Soudnictví s nefunkčními vnitřními kontrolními mechanismy stěží může být efektivní a plnit řádně své poslání.

[41] Typovou závažnost kárného provinění kárně obviněné lze hodnotit jako natolik vysokou, že vylučuje upuštění od uložení kárného opatření (§ 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb.); závažnosti kárného provinění by podle názoru kárného soudu neodpovídalo ani uložení nejmírnějšího z kárných opatření, tj. důtky [§ 88 odst. 1 písm. a) téhož zákona]. V úvahu tak připadalo kárné opatření snížení platu a odvolání z funkce soudce [§ 88 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 6/2002 Sb.]. Volba mezi těmito kárnými opatřeními závisela na zohlednění všech okolností spáchání jejího kárného provinění, neboť právě ty ovlivňují konečný závěr o jeho závažnosti. Kvůli relativně vágnímu vymezení skutkové podstaty kárného provinění soudce v § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. nelze abstrahovat od individuálních okolností každého kárného provinění (s tím souvisí široký prostor kárného soudu pro uvážení o druhu a případně výměře kárného opatření).

[42] Kárný soud nejprve zvažoval přiměřenost navrženého kárného opatření, tj. odvolání z funkce soudce (jakkoli tímto návrhem není kárný soud vázán, srov. § 9 odst. 2 *in fine* kárného zákona). Podle judikatury kárného soudu lze k tomuto nejprísnějšimu kárnému opatření přikročit u nejzávažnějších kárných provinění, zpravidla v případech, kdy byl soudce již v minulosti shledán vinným ze spáchání kárného provinění, kdy lze s ohledem na individuální okolnosti důvodně předpokládat, že soudce zjevně není dlouhodobě schopen či ochoten vykonávat svou ústavní roli řádným způsobem a jeho další setrvání v této funkci by vedlo jen ke hromadění průtahů či jiných závažných nedostatků v jím vyřizovaných věcech a zároveň jsou zde

vážné pochybnosti o jeho věrohodnosti a morální integritě (srov. rozhodnutí ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 – 138). Odvolání z funkce soudce naopak není namístě, jestliže i přes závažnost skutku, kterého se kárně obviněný dopustil, existuje možnost jeho nápravy, a je tedy reálné, že se již v budoucnosti vyvaruje podobného jednání a bude si řádně plnit své soudcovské povinnosti (srov. rozhodnutí ze dne 23. 7. 2019, č. j. 11 Kss 6/2018 – 144).

[43] S ohledem na výše popsané obecné zásady a předpoklady uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce dospěl kárný soud k závěru, že v případě nyní kárně obviněné by nejprísnější kárné opatření bylo nepřiměřené. Je potřeba zdůraznit, že kárně obviněná dosud nebyla kárně stíhána, jakkoli se to může vzhledem k jejímu krátkému působení ve funkci soudkyně jevit jako okolnost méně relevantní; v důsledku toho lze přiznat vyšší míru významu širším souvislostem nyní řešeného kárného návrhu a okolnostem, za kterých se kárně obviněná rozhodla řešit situaci, do které se dostala, neakceptovatelným postupem. Kárnému soudu se tak jeví jako pochopitelné tvrzení, že kárně obviněná, v té době soudkyně s nulovou praxí v samosoudcovské správní agendě, dostatečně kvalifikovaně a realisticky neodhadla časovou náročnost spojenou s vyhotovováním většího množství vyhlášených rozsudků. To samozřejmě neomlouvá snahu kárně obviněné o zakrytí tohoto prognostického omylu. Kárný soud však nepovažuje za bezvýznamné, že na počátku byla snaha kárně obviněné směřující ke zvýšené intenzitě rozhodovací činnosti, a nikoli liknavý, ledabylý nebo nedůsledný přístup k plnění pracovních povinností (který by byl okolností bezesporu přitěžující).

[44] Je potřeba mít na zřeteli obsah a formu pokynů, jimiž se kárně obviněná na pracovnice soudní kanceláře obracela. Kárně obviněná je neformulovala jako autoritativní a bezpodmínečné, nýbrž jako zdvořilé a kolegiální (až přátelské) žádosti či prosby, přičemž dokazováním bylo zjištěno, že příslušnými pracovníci byly i při vědomosti nesprávnosti požadovaného postupu přijímány konsenzuálně. Od okamžiku, kdy pracovnice kanceláře v reakci na jednu z žádostí kárně obviněné o vyznačení nepravdivého údaje o vypravení písemného rozsudku požádala kárně obviněnou, aby po ní v budoucnu již podobný postup nepožadovala, se kárně obviněná již dalšího jednání, v němž bylo spatřováno kárné provinění, nedopustila, tedy v páchání kárného provinění nepokračovala; k upuštění od pokračování v páchání kárného provinění došlo ještě předtím, než se mohla kárně obviněná důvodně domnívat, že její postup bude vedením Městského soudu v Praze odhalen. Kárně obviněná tak nevyvíjela na pracovnice soudní kanceláře z pozice své soudcovské autority žádný nátlak.

[45] Na rozdíl od kárné navrhovatelky kárný soud nepovažuje za pravděpodobné, že kárně obviněná měla v úmyslu v kárném provinění pokračovat, pakliže by vedoucí soudní kanceláře počínání kárně obviněné neoznámila dozorčí úředníci. Kárný soud uvěřil kárně obviněné, že spácháním kárného provinění řešila přechodné počáteční nahromadění věcí, v nichž bylo třeba s ohledem na zákonnou lhůtu podle § 54 odst. 3 s. ř. s. vyhotovit a předat k vypravení písemné vyhotovení rozsudku, přičemž po této zkušenosti již dokázala odhadnout počet i složitost rozsudků, jež bude schopna v zákonné lhůtě písemně vyhotovit a předat soudní kanceláři k vypravení.

[46] Z dokazování vyplynulo, že kárně obviněná, přestože je soudkyní s relativně krátkou praxí, postrádající zkušenosti v agendě samosoudcovské, po významnou část výkonu své funkce neměla fakticky obsazené místo asistenta, a i přesto vykazuje od počátku svého působení nadprůměrný pracovní výkon. Není tedy důvod předpokládat, že obvyklé pracovní zatížení nebude v budoucnu zvládat, resp. že by podobné pochybení mělo v budoucnu za následek opakování stejného kárného provinění. Výsledky dokazování vedou kárný soud k závěru, že kárně obviněná je dostatečně motivovaná k řádnému výkonu soudcovské funkce. Její počáteční přílišná ambicióznost ve vztahu k vlastní pracovní výkonnosti, související obavy ze selhání a z toho pramenící zkratkovité jednání, byly zdrojem upřímné a uvědomělé sebereflexe

a lítosti, jež prokázala v průběhu kárného řízení. Vnější projevem tohoto stavu bylo její prohlášení viny. Na to, že spáchání kárného provinění bylo v kontextu jejího charakteru a morálních vlastností toliko ojedinělým excesem, lze usuzovat i z obsahu doložených dobrozdání, v nichž se dřívější nadřízená a kolegyně kárně obviněné (tehdy jakožto asistentky soudce) vyjadřovali nejen o jejích odborných kvalitách, ale zejména o jejím charakteru, jednoznačně pozitivně.

[47] Konečně kárný soud zohlednil, že ve své dosavadní rozhodovací činnosti ukládal za přinejmenším srovnatelná, ne-li závažnější, kárná provinění kárná opatření snížení platu dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

[48] Tak například ve svém rozhodnutí ze dne 26. 6. 2014, č. j. 11 Kss 1/2014 – 70, uložil za souběh kárných provinění, z nichž to závažnější spočívalo v bezdůvodném vykázání celkem 40 věcí jako skončených, aniž v těchto věcech bylo tehdejší kárně obviněno soudkyní vydáno rozhodnutí, kárné opatření snížení platu podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o 30% na dobu jednoho roku. Kárný soud sice této věci vážil uložení nejpřísnějšího kárného opatření, avšak nepřistoupil k němu zejm. s přihlédnutím k postoji tehdejšího kárného navrhovatele, soudcovské rady příslušného soudu, jejich hodnocení kárně obviněné jakožto kvalitní soudkyně, jež spáchala kárně provinění v návaznosti na osobní problémy, jež se v rozhodné době projeví i na jejím zdravotním stavu; dále přihlédl k tomu, že od podání kárného návrhu bylo ve výkonu soudcovské činnosti tehdy kárně obviněné soudkyně patrně zlepšení a bylo lze očekávat, že tento trend bude udržen. Současně kárný soud připomněl, že odvolání z funkce soudce je kárným opatřením *ultima ratio*, které má být vyhrazeno pouze pro případy, kdy lze mít důvodně za to, že posuzované kárné provinění je neslučitelné s dalším výkonem funkce soudce. Soudkyně prokazatelně projevila snahu vytykané nedostatky napravit, přičemž dosud nebyla kárně postižena a její dosavadní práce byla jinak celkově hodnocena pozitivně. Bez významu nebyla pro úvahy kárného soudu ani skutečnost, že většina vytykaných pochybení se koncentrovala do určitého časového úseku, k němuž existovaly indicie ohledně nepříznivého zdravotního stavu kárně obviněné, který mohl mít na způsob výkonu její soudcovské činnosti negativní vliv.

[49] Ve věci sp. zn. 11 Kss 6/2018 kárný soud rozhodnutím ze dne 23. 7. 2019, č. j. 11 Kss 6/2018 – 144, uložil kárně obviněnému soudci opatření snížení platu o 30 % na dobu dvou let za kárné provinění spočívající ve čtyřech případech trestních věcí, kdy kárně obviněný vždy po vyhlášení rozsudku i přes prodloužení lhůty pro písemné vyhotovení rozhodnutí odevzdal vedoucí soudní kanceláře jako vyhotovená rozhodnutí, v nichž kromě odpovídajících výroků použil (neodpovídající) odůvodnění z jiných rozhodnutí; poté, kdy byly dotčené rozsudky v systému ISAS vyznačeny jako vyhotovené a příslušné soudní spisy předány zapisovatelce k vypravení, kárně obviněný soudce pak již bez dalšího vyznačení pohybu spisů v elektronickém systému vzal tyto spisy do své kanceláře, přičemž následně v jednom případě rozsudek vyhotovil několik měsíců po marném uplynutí lhůty a ve zbylých třech případech rozsudky nevyhotovil vůbec (resp. do doby provedení spisové prověrky), čímž se mj. rovněž dopustil zjevně podvodných jednání při vykázání rozhodnutí, jež fakticky v daný den vyhotovena nebyla.

[50] Kárný soud v nyní souzené věci, při zvážení všech zjištěných okolností spáchání kárného provinění, s přihlédnutím k osobě kárně obviněné soudkyně a v souladu s dosavadní judikatorní praxí ukládání kárných opatření v podobných případech, dospěl k závěru, že přiměřeným, předvídatelným a účel kárného řízení naplňujícím je v této věci uložení kárného opatření snížení platu podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., a sice o 20 % na dobu šesti měsíců.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2021

JUDr. Václav Duda
předseda kárného senátu